

Uppt. av Pina Nilsson
Björknyd Blekinge
efter berättelse af.
Cissa Svensson
i
Brästorps, Tvings socken
Blekinge

Anmärkingar:

(4 sid)

Såtor:

"Linn
drager lin
genom jä
kingom Trå!"

(En bunt dras en bekvämlig genom läden
omkring tårten)

"Svart som jorden
Rundt som rosen
och med en lång rompa ett rej!"

("En glät")
Hekpanna.

"Om en hafvans turist kommer och
får se att ett kistlock står öppet, så
de har varit något emellan, så kan varit

(4 sid)

1
2
gå lyse efter det och gå till hals i
blyerna - en viggaskär di kallar.
likadant bli det om de lämna en
yt i en luggelensbo och går från 'na
eller om de låter en lock ritta kvar
i brötan, när de byter lin. "

En berättelse om Tala om för barn.

Ac 2030 . " Det var en undantagsgubbe,
som hade en gå, som hette Tinkla,
och Tinkla ville inte gå hem, när Tinkla
var i skogen, för Tinkla frös om sina
små fötter. Då gick undantagsgubben
till råven och sa! Råven Ta' Tinkla,
för Tinkla ville inte gå ^{hem} om kvällarna,
för Tinkla frös om sina små fötter. " Det
gör jag inte! " sa råven. Då gick gub-
ben till skytten och bad skytten skjuta
råven, för råven ville inte Ta' Tinkla
och Tinkla ville inte gå hem från skogen,
för Tinkla frös om sina små fötter! " Det
gör jag inte! " sa skytten.

(forts.)

Uppt. av Rute Nelson

Anmärkingar:

efter berättelse af
Cissa Svensson
i Bråstorp
Tvings socken.

(forts.)

Da gick gubben till kappen och bad
kappen slå skytten, för skytten ville inte
skjuta råfven, och råfven ville inte ta
Tinkla och Tinkla ville inte gå hem från
skogen, för Tinkla frös om sina små fötter.
"Det gör jag inte!" sa kappen. Da gick gub-
ben till Elden och bad elden blianna kappen
för kappen ville inte slå skytten, och skytten
ville inte skjuta råfven, och råfven ville
inte ta Tinkla och Tinkla ville inte gå
hem från skogen, för Tinkla frös om sina
små fötter. "Det gör jag inte!" sa elden.
Da gick gubben till vannes och bad vannes

släcka elden o. s. v. "Det gör jag inte!"
sa' vannet. Då gick gubben till oten och
bad oten dricka ur vannet, för vannet ville
inte släcka elden o. s. v. "Det gör jag inte!"
sa' oten. Då gick gubben till klungen och
bad klungen binda oten, för oten ville inte
dricka ur vannet o. s. v. "Det gör jag inte!"
sa' klungen. Då gick gubben till rätten och
bad rätten gnafva klungen, för klungen
ville inte binda oten o. s. v. "Det gör jag inte!"
sa' rätten. Då gick gubben till katten och
bad katten ta' rätten, för rätten ville inte gnafva
klungen och klungen ville inte binda oten
och oten ville inte dricka ur vannet och
vannet ville inte släcka elden och elden ville
inte bränna kätten, och kätten ville inte slå
skytten, och skytten ville inte skjuta råfven och
råfven ville inte ta Tinkla och Tinkla ville
inte gå hem från skogen, för Tinkla frös om
sina små fötter - "Det ska jag göra," sa katten. "Om
jag får lite sött mjölk!" och så flöt katten på
rätten, och rätten på klungen, och klungen på oten,
och oten på vannet och vannet på elden, och elden
på kätten och kätten på skytten och skytten på råfven
och råfven på Tinkla - och då gick Tinkla hem från skogen!